

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Affecting Consumers' Savings Behaviors for Future Spending of
People in Bangkok

นายไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ธนสุวิทย์ ทับทิมรักรักษ์
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุคนธ์ เครือน้ำคำ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Research Method) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การพิสูจน์ความแตกต่างแบบ T-test, F-test และวิเคราะห์การถดถอยด้วยสถิติ Multiple Linear Regression Analysis ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ได้แก่ รายได้ และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : การออม พฤติกรรมการออม การตัดสินใจออมเงิน รูปแบบการออม ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

Abstract

This research aims to 1) study the demographic characteristics affecting consumer saving behavior for future consumption of people in Bangkok. 2) to study the factors affecting consumers' savings for the future of Bangkok residents; 3) to study consumer saving behavior for future consumption of people in Bangkok. The sample used in this study was 400 people in Bangkok. The Survey Research Method used questionnaire an instrument to collect data. The statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis tests were t-test (Independent Sample), F-test (One way ANOVA), and regression analysis. Multiple Linear Regression Analysis. The results showed People with different backgrounds have a mean score of saving behavior for future spending difference at significant level. 0.05, The Factors influencing savings are income and expenditure. Affecting the saving behavior for future spending of Bangkok residents. At significance level 0.05

Keywords : Saving, Saving Behavior, Money Saving, Types of saving, Factors affecting saving

บทนำ

การออมถือว่าเป็นการวางแผนทางการเงินที่ทำให้ประชาชนรู้สึกถึงความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ส่งผลถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ดังนั้นจะให้ชีวิตมีความสุขในบั้นปลายชีวิตได้นั้น ต้องเก็บเงินไว้ใช้จ่าย ในยามจำเป็นในช่วงเวลาที่คนเรายังมีงานประจำหรือยังสามารถทำงานได้ เราอาจจะไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการออมและการวางแผนการออมในอนาคต แต่อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน หากเมื่อถึงวันที่ไม่มีงานทำหรือไม่สามารถทำงานได้ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาด้านสุขภาพ การถูกเลิกจ้างเนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจตกต่ำ รายได้ประจำที่เคยได้รับก็จะหายไป ในขณะที่รายจ่ายในการดำรงชีวิตยังมีอยู่รวมไปถึงรายจ่ายในการรักษาพยาบาล ในยามเจ็บป่วยในวันข้างหน้า และรายจ่ายอื่น ๆ ในอนาคต

การรณรงค์ส่งเสริมการประหยัดและการออมเป็นรูปธรรมขึ้น ทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดและรู้จักเก็บออมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต เศรษฐกิจ และประเทศชาติ หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 สถานการณ์ได้คลี่คลายไปในแนวทางที่ดีขึ้นอย่างช้า ๆ ประเทศไทยสามารถทยอยคืนเงินกู้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ และค่อย ๆ พัฒนาจากการอยู่รอดมุ่งไปสู่ความยั่งยืน โดยอาศัยการพึ่งพาปัจจัยภายนอกคู่กับปัจจัยภายใน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือการรักษาและสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ให้มีความยั่งยืน (ประยงค์ คูศิริสิน, 2551)

การให้ความสำคัญกับการออมรวมถึงการวางแผนการออมที่ดีจะช่วยสร้างหลักประกันที่มั่นคงสำหรับชีวิตในอนาคต เงินออมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เป้าหมายที่บุคคลกำหนดไว้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น กำหนดไว้ว่าในอนาคตข้างหน้าจะมีรถ มีบ้านหรือมีคอนโด เป็นของตนเอง เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้เป้าหมายในอนาคตของชีวิตเป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้แก้ปัญหาในยามจำเป็น เช่น

ใช้เป็นเงินเก็บในวัยเกษียณอายุ วัยชรา หรือเก็บเป็นค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยในอนาคต เป็นต้น

โดยสัดส่วนรายได้ ค่าใช้จ่าย และการออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2550-2558 โดยรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย/เดือนเพิ่มขึ้น ทุกปี โดยปี 2550 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 18,660 บาทต่อเดือน ปี 2552 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 20,904 บาทต่อเดือน ปีที่ 2554 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 23,236 บาทต่อเดือน ปีที่ 2556 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 25,194 บาทต่อเดือน ปีที่ 2558 รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 26,915 บาทต่อเดือน ส่วนค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ยปีที่ 2550 อยู่ที่ 14,500 บาทต่อเดือน ปีที่ 2552 ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 16,205 บาทต่อเดือน ปีที่ 2554 ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 17,403 บาทต่อเดือน ปีที่ 2556 ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 19,061 บาทต่อเดือน ปีที่ 2558 ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 21,157 บาทต่อเดือน การออมครัวเรือนเฉลี่ย ปี 2550 อยู่ที่ 4,160 บาทต่อเดือน ปีที่ 2552 การออมครัวเรือนเฉลี่ย 4,699 บาทต่อเดือน ปีที่ 2554 การออมครัวเรือนเฉลี่ย 5,833 บาทต่อเดือน ปีที่ 2556 การออมครัวเรือนเฉลี่ย 6,133 บาทต่อเดือน ปีที่ 2558 การออมครัวเรือนเฉลี่ย 5,758 บาทต่อเดือน และสัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้ ปี 2550 อยู่ที่ 20.30 % ปีที่ 2552 สัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้ อยู่ที่ 22.48% ปีที่ 2554 สัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้ อยู่ที่ 25.11% ปีที่ 2556 สัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้ อยู่ที่ 24.35% ปีที่ 2558 สัดส่วนการออมครัวเรือนต่อรายได้ อยู่ที่ 21.40%

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภค เพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากการออมเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และต่อการใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มองค์ความรู้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดว่าด้วยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต เพื่อเป็นกรอบแนวความคิดของการศึกษาค้นคว้านี้ ประกอบไปด้วยแนวคิดทฤษฎี และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์เป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

วเรศ อุปปาทิก (2544) กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman อธิบายไว้ในปี 1968 ได้พัฒนามาจากแนวคิดของนักทฤษฎีปริมาณเงินของสำนักเคมบริดจ์ซึ่งอธิบายปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงินโดยมองว่าเงินเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (Utility) บุคคลมีอุปสงค์ต่อเงินเพราะเห็นว่าเงินจะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ขึ้นได้พฤติกรรมการเลือกถือเงินของบุคคลเป็นสัดส่วนโดยตรงกับรายได้ที่เป็น

ตัวเงินและมีบางส่วนมีความคิดคล้ายคลึงกับ John Maynard Keynes ที่เรียกว่าทฤษฎีความพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory) ซึ่งอธิบายความต้องการถือเงินของบุคคลออกเป็น 3 ประการคือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน
2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน
3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร

บุญรุ่ง จันทร์นาค (2554) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ประกอบไปด้วยดังนี้

1. รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการออม เพราะผู้มีรายได้ย่อมมีเงินเหลือและออมได้มากกว่าผู้ที่ไม่มียาได้ โดยแหล่งของรายได้มาจากหลายทาง เช่น งานประจำ งานอดิเรก เป็นต้น โดยปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดรายได้ของแต่ละบุคคล

2. ค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการกำหนดขีดความสามารถในการออม เพราะหากบุคคลใดมีค่าใช้จ่ายที่เหลือจากรายได้ เพื่อนำไปออมก็จะลดน้อยลง

3. สถาบันการลงทุน สถาบันให้บริการที่มีความมั่นคงสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้มีผู้ออมมากขึ้น

4. อัตราดอกเบี้ย ถ้าหากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคลดการใช้จ่ายลง และนำเงินมาก่อออมทรัพย์มากขึ้น

5. โอกาสในการลงทุน ถ้ามีโอกาสในการลงทุน และการลงทุนนั้นให้ผลตอบแทนดีก็จะเป็นการจูงใจให้มีการออมมากขึ้น

6. ขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและการออมทรัพย์ได้มากเหมือนกัน เช่น งานบวชนาค งานศพ งานแต่งงาน ในบางท้องที่มีการแข่งขันกันมาก ทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินที่เก็บออมมาหลายปีจนหมด บางรายถึงกับต้องมีหนี้สินไปอีกนาน

สุวีณา กลัดเกิด (2551) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของบุคคลจากงานวิจัยในอดีต พบว่า ปัจจัยที่มีความสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการออม ดังนี้

1. รายได้ รายได้ที่ใช้จ่ายจริงหลักหักภาษีแล้วเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการออม ของบุคคล เพราะเงินออมก็คือ รายได้หลังจากที่ได้ใช้จ่ายใช้สอยไปเพื่อการบริโภคแล้ว

2. การบริโภค เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการออม เพราะการออมเกิดจากรายได้ที่เหลือจากการบริโภคหากบุคคลมีการบริโภคมากก็จะมีเงินเหลือเพื่อเก็บออมน้อยลง

3. อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน หากมี อัตราดอกเบี้ยสูงก็จะทำให้ได้รับผลตอบแทนสูง บุคคลก็จะนำเงินไปออมกับสถาบันการเงินมากขึ้น หากดอกเบี้ยต่ำผลตอบแทนที่ได้ก็จะต่ำ บุคคลก็จะเก็บออมไว้กับสถาบันการเงินลดลง

4. ระดับราคาสินค้า ถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับต่ำ บุคคลก็จะมีรายได้ที่เหลือจากการ ซื้อสินค้าและบริการเก็บไว้ในรูปแบบของเงินออม ถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง เงินออมของบุคคลก็จะมีน้อย เนื่องจากต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รายได้ที่เหลือในการออมก็จะน้อยลง

5. จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน หากการไปใช้บริการที่สถาบันการเงินทำได้ง่ายย่อมเป็นสิ่งจูงใจและให้ความสะดวกกับประชาชนในการออม

6. อายุมีผลต่อการออมตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต คือ ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยกลางชีวิตซึ่ง มักจะเป็นวัย

ทำงานจะมีการออมสูงกว่าในวัยตอนต้นและวัยปลายชีวิต

7. การศึกษาโดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่าหรือมีโอกาสในการแสวงหางานมากกว่าผู้ที่การศึกษาน้อย

8. อาชีพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม เพราะนอกจากความแตกต่างกันของอาชีพจะทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องรายได้

9. เป้าหมายการออม ผู้ที่มีเป้าหมายในการออมหรือการวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการออมมักจะมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความเป้าหมายในการออม

10. การโฆษณาและสิ่งจูงใจเป็นผลให้ผู้ออมตื่นตัวและมีความต้องการที่จะออมมากขึ้นตามแรงโฆษณาและสิ่งจูงใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนษพร นาคสีเหลือง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่” ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความถี่ในการออมต่อปี 4 ครั้งขึ้นไปมีการออมเงินเฉลี่ยเดือนละ 5,000 บาทขึ้นไป มีระยะเวลาการออม 1-6 ปี มีการออมในรูปแบบเงินฝากประจำ และการออมประเภทอื่น เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมมากที่สุด คือ ทักษะคิดการออม รองลงมา คือ อัตราผลตอบแทน การยอมรับความเสี่ยง และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรสมีผลต่อรูปแบบการออมประเภทอื่น ๆ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว มีผลต่อรูปแบบการออมประเภทเงินฝาก อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีผลต่อรูปแบบการออมประเภทตราสารหนี้ และอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรสมีผลต่อรูปแบบการออมประเภทอสังหาริมทรัพย์ ความถี่ในการออมมีผลต่อรูปแบบการออมประเภทเงินฝาก และตราสารทุนจำนวนเงินออม และระยะเวลาการออมมีผลต่อรูปแบบการออม ทุกประเภท อัตราผลตอบแทนมีผลต่อรูปแบบการออมประเภทเงินฝากและการออมรูปแบบอื่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลต่อการออมรูปแบบอื่น ทักษะคิดการออมมีผลต่อการออมประเภทตราสารหนี้ ตราสารทุนและการออมรูปแบบอื่น

มุกดา ไควหกุล (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผล และมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้มีรายได้ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ เพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 18-28 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาโท ส่วนใหญ่มีอาชีพในบริษัทเอกชน โดยมีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และมีรายจ่าย 10,001-15,000 บาท สำหรับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง 1) ด้านความรู้ความเข้าใจการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.6400$) โดยอันดับแรก คือ ความสำคัญของการจัดการการเงินส่วนบุคคล 2) ด้านวัตถุประสงค์การจัดการ

การเงินส่วนบุคคล โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.5075$) โดยอันดับแรก คือ มีจัดการกับรายรับรายจ่ายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ด้านรูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.7225$) โดยอันดับแรก คือ เป้าหมายเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงทางการเงิน 4) ด้านการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.6875$) โดยอันดับแรก คือ มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และเป้าหมายทางการเงิน และ 5) ด้านปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.8400$) โดยอันดับแรก คือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ เงินเพื่อใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ยส่วนพฤติกรรมการออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมมากที่สุด คือ มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ) มีการจัดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนมากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน ออมตามที่เหลือ จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน คือ มากกว่า 5,000 บาท เหตุผลหลักในการออม คือ เพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉินมีระยะเวลาการออมเงิน คือ 1-5 ปี และส่วนใหญ่ผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม คือ ตนเอง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ทุกด้าน ยกเว้น ด้านอายุ สถานภาพ และรายจ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านสัดส่วนเงินออม และผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม ส่วนด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในทุกด้าน ยกเว้น ด้านจำนวนเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านความรู้ความเข้าใจการจัดการการเงินส่วนบุคคล รูปแบบการจัดการการเงินส่วนบุคคล และการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ยกเว้น วัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรัณธรัตน์ ดวงใจสืบ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย” ผลการศึกษา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 50 ปี การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร หรือประมงมีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 1-3 คน มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-50,000 บาท ส่วนใหญ่จะมีจำนวนหนี้สินมากกว่า 100,000 บาท จะนิยมออมเงินด้วยวิธีการฝากธนาคาร สถาบันการเงินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์วัตถุประสงค์ของการออมส่วนใหญ่นิยมออมเงิน เพื่อเก็บไว้ใช้เวลาเจ็บป่วยหรือชรา ข้อเสนอแนะต้องการให้ครัวเรือนมีการออมเงินเพิ่มมากขึ้น อันดับแรกเพิ่มระดับการออมของครัวเรือน ภาครัฐต้องมีการดำเนินงานในระยะยาวเพื่อให้ครัวเรือนเห็นความสำคัญในการออม และส่งเสริมให้เงินออมเข้ามาสู่ในระบบซึ่งทำให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่

จุฑาธิปดี ฤกษ์สันทัต (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-30 ปี สถานภาพโสด และไม่มีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู พนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนข้าราชการมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท ด้านรายจ่ายพนักงานเอกชนมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ข้าราชการมีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ด้านพฤติกรรมการออมพบว่าทั้งพนักงานเอกชนและข้าราชการไม่มีการวางแผนการออม คือ ไม่มีการกำหนดไว้แน่นอนในแต่ละเดือนแต่จะออมตามเงินที่เหลือ มีจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,000-5,000 บาท และมีวัตถุประสงค์การออม คือ เก็บ

ไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่ออมประเภทเงินฝากออมทรัพย์ และมีแนวโน้มการออมในอนาคตเพิ่มขึ้น ด้านปัจจัยกำหนดการออมจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านระดับ รายได้มากที่สุด

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) มีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Sampling) คัดจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบการเลือกสุ่มจากประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane และกำหนดความเชื่อมั่นที่ ร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกิน ร้อยละ 5

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดขอบเขตของเนื้อหาโดยได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการออม รูปแบบการออม จำนวนเงินที่ออมต่อครั้ง ความถี่ในการออมต่อปี ปริมาณการออมเฉลี่ยต่อปี และสถาบันการเงินที่ออม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาแล้วได้นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นตามกรอบแนวความคิดเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม (Validity) ของเนื้อหา และทำการแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างของแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยการประเมินผล Item Objective Index (IOC) พบว่ามี ค่าความเชื่อมั่นที่ 1.00 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเป็นอย่างมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability Coefficient) ของแบบสอบถามผลที่ได้นั้นมีค่ามากกว่า 0.7

3. สมมติฐานในงานวิจัย

3.1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ T-test และ F-test

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน การโฆษณาและสิ่งจูงใจ แตกต่างกัน

มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Multiple Linear Regression Analysis

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยนำข้อมูลที่ได้จาก การศึกษามาวิเคราะห์และอภิปรายผลทางสถิติ Percentage, Means, Standard deviation, T-test, F-test, Multiple Linear Regression

ผลการศึกษา

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ด้านเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และเพศชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

1.2 ด้านอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมามีอายุ 31-40 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8, มีอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ

1.3 ด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

1.4 ด้านอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา มีอาชีพเจ้าของกิจการ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 มีอาชีพข้าราชการ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และมีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

1.5 ด้านสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และมีสถานภาพหย่าจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

1.6 ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และไม่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

2. ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. รายได้	3.78	.50	มาก
2. ค่าใช้จ่าย	3.71	.49	มาก
3. อัตราดอกเบี้ย	3.62	.48	มาก
4. โอกาสในการลงทุน	3.63	.48	มาก
5. จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน	3.68	.48	มาก
6. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ	4.07	.45	มาก
รวม	3.65	.33	มาก

ผลการวิเคราะห์ รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)=0.531 แสดงว่า รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูงเข้าใกล้ 1

ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2)=0.282 แสดงว่ารายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 28.2 ตัวแปรอิสระ 6 ด้าน รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณา และสิ่งจูงใจส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 28.2 ที่เหลืออีกร้อยละ 71.8 เป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรอื่น ๆ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการออมเพื่ออนาคต คือ ต้องการดอกเบี้ย เก่งกำไร คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ การประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 22.3

3.2 ด้านรูปแบบการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ เป็นร้อยละ 25.4 รองลงมาคือ เงินสด คิดเป็นร้อยละ 22.3

3.3 ด้านจำนวนเงินออมต่อครั้งเพื่อใช้จ่ายในอนาคต มากกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาคือ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.3

3.4 ด้านความถี่ในการออมต่อปี 31-50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ มากกว่า 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.3

3.5 ด้านปริมาณการออมเฉลี่ยต่อปี มากกว่า 150,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ 50,001-100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.8

3.6 ด้านสถาบันการเงินที่ออมส่วนใหญ่ ออมเงินเพื่ออนาคตที่ธนาคารไทยพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ ธนาคารอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.0

4. ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ t เท่ากับ 0.751 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.265 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ F เท่ากับ 1.068 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.362 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ F เท่ากับ .352 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.704 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ F เท่ากับ .113 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.978 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตไม่แตกต่างกัน

ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ F เท่ากับ 3.037 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.049* ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต แตกต่างกัน เมื่อรู้ว่าแตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เมื่อใช้การทดสอบแบบจับคู่พหุคูณ โดยวิธีของ Scheffe ' ทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสด มีารออม แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพหย่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส มีการออม แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพหย่า ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต พบว่า ค่าสถิติ F เท่ากับ .711 และระดับนัยสำคัญ เท่ากับ 0.641 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) นั่นคือ ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมคือ รายได้ และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยด้วยวิธี (Multiple Linear Regression Analysis)

รายการ	Unstandardized Coefficients		Standardized coefficients	T	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	3.230	.592		5.454	.000		
1. รายได้	-.079	.116	-.043	-.680	.005	.625	1.600
2. ค่าใช้จ่าย	-.150	.133	-.081	-1.125	.012	.490	2.040
3. อัตราดอกเบี้ย	-.062	.265	-.033	-.233	.816	.128	7.809
4. โอกาสในการลงทุน	.156	.238	.082	.655	.513	.161	6.224
5. จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน	.081	.154	.042	.523	.602	.381	2.622
6. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ	-.055	.103	-.027	-.534	.594	.963	1.038
R	0.531						
R Square	0.282						
Adjusted R Square	0.275						
Durbin Watson	1.714						

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple Regression Analysis พบว่า รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance ทุกตัวแปร มีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF ทุกตัวแปร มีค่าน้อยกว่า 10) แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน ทำให้ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

ผลการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)=0.531 แสดงว่า รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูงเข้าใกล้ 1

ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R^2)=0.282 แสดงว่า รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 28.2 ตัวแปรอิสระ 6 ด้าน รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 28.2 ที่เหลืออีกร้อยละ 71.8 เป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรอื่น ๆ

ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.714 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.5-2.0 นั้น แสดงว่าความคลาดเคลื่อนแต่ละตัวยังมีความสัมพันธ์กันอย่างมากในเชิงบวก แบบจำลองมีความเหมาะสมเนื่องจากไม่เกิดปัญหา Auto Correlation

จากผลการวิเคราะห์ ได้ผลการถดถอยในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

การทดสอบโดยการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณขั้นตอน (Multiple Linear Regression) ปรากฏว่าค่า Sig.=0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรต้นคือ รายได้ ค่าใช้จ่าย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ส่งผลต่อการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สมการ Multiple Linear Regression ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{y} = 3.230 + 0.079(X_1) + 0.150(X_2)$$

เมื่อ \hat{y} = พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

X_1 = รายได้

X_3 = ค่าใช้จ่าย

จากสมการข้างต้นสามารถพยากรณ์ได้ว่า ถ้ารายได้ เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย จะทำให้พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายอนาคต เพิ่มขึ้น 0.079 หน่วย

ถ้ารายได้ เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย จะทำให้พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายอนาคต เพิ่มขึ้น 0.150 หน่วย

$$\text{Standardized } \hat{Z} = 0.043(X_1) + 0.081(X_2)$$

เมื่อ \hat{Z} = พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต

X_1 = รายได้

X_3 = ค่าใช้จ่าย

จากสมการข้างต้นสามารถพยากรณ์ได้ว่า ถ้ารายได้ เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย จะทำให้พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายอนาคต เพิ่มขึ้น 0.043 หน่วย

ถ้ารายได้ เปลี่ยนแปลงไปหนึ่งหน่วย จะทำให้พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายอนาคต เพิ่มขึ้น 0.081 หน่วย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยขออภิปรายผลการศึกษาในประเด็นที่สำคัญและข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. จากผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 41 ปีขึ้นไป รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานเอกชน รองลงมา เป็นเจ้าของกิจการ มีสถานภาพโสด รองลงมา สมรสแล้ว มีสมาชิกในครอบครัว จำนวน 3-4 คน รองลงมา มีสมาชิก จำนวน 1-2 คน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (มุกดา โควิทกุล, 2558) ที่ได้ทำการ

ศึกษาวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-30 ปี สถานภาพโสด และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (ซาร์วี บุตรบำรุง, 2555) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมสู่วัยสูงอายุของประชาชนอายุ ระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 35-39 ปี มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน และมีจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยในบ้าน 1-3 คน

2. จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคในทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ มากที่สุด รองลงมา ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านจำนวนสาขาของสถาบันการเงิน ด้านโอกาสในการลงทุน และน้อยที่สุด คือ ด้านอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก การโฆษณาและสิ่งจูงใจมีความสำคัญในอันดับแรกสุด เพราะว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้รับข้อมูลข่าวสารใน การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของบริษัทและสถาบันทางการเงินในหลายช่องทาง และต่อเนื่องไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น โดยมีเนื้อหาในการนำเสนอที่มุ่งจูงใจ หรือสร้างอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือ บริการนั้น ๆ เช่น รูปลักษณ์ ข้อดี ราคา ความนิยม เพื่อให้ผู้บริโภคมีการตัดสินใจที่จะเป็นเจ้าของสินค้า และบริการในที่สุด ในขณะที่ประชาชนที่มีรายได้ และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่มากหรือน้อยที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคลนั้นก็ให้ความสำคัญกับการออม เพื่อใช้จ่ายในอนาคต โดยมองว่าการออมนั้นสามารถสร้างความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง และของครอบครัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทนต์ (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน 1,000-5,000 บาท และมีวัตถุประสงค์การออม คือ เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่ออมประเภทเงินฝาก ออมทรัพย์ และมีแนวโน้มการออมในอนาคตเพิ่มขึ้น ด้านปัจจัยกำหนดการออมจะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านระดับรายได้มากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนษพร นาคสีเหลือง (2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมมากที่สุด คือ ทัศนคติการออม รองลงมาคือ อัตราผลตอบแทน การยอมรับความเสี่ยงและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

3. จากผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของผู้บริโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม การออมเงินเพื่อต้องการดอกเบี้ย เก่งกำไร รองลงมา มีการออมเงินเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อยามฉุกเฉิน เจ็บป่วย ชรา เพื่อการศึกษา เช่น ตัวเอง คนในอุปการะ และน้อยที่สุด คือ มีการออมเงินเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ซื้ออสังหาริมทรัพย์ มีรูปแบบการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ได้แก่ เป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์ รองลงมา เก็บเป็นเงินสด เป็นการซื้อประกันชีวิต เป็นการฝากธนาคาร และน้อยที่สุด คือ เป็นการซื้อหุ้น มีการออมเงินต่อครั้งมากกว่า 15,001 บาท รองลงมา อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ระหว่าง 5,001-10,000 บาท และน้อยที่สุด คือ มีการออมเงินต่อครั้งน้อยกว่า 5,000 บาท มีความถี่ในการออมต่อปี 31-50 ครั้ง รองลงมา มากกว่า 51 ครั้ง ระหว่าง 11-30 ครั้ง และน้อยที่สุด คือ มีความถี่ในการออมต่อปีน้อยกว่า 10 ครั้ง มีปริมาณการออม

เฉลี่ยต่อปี มากกว่า 150,001 บาท รองลงมา ระหว่าง 50,001-100,000 บาท ระหว่าง 100,001-150,000 บาท และน้อยที่สุด คือ มีปริมาณการออมเงินเฉลี่ยต่อปีน้อยกว่า 50,000 บาท และมีเงินออมอยู่ที่ธนาคารไทยพาณิชย์ รองลงมาคือ ธนาคารอื่น ๆ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงเทพ และน้อยที่สุดคือ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มองว่า “การออม” ถือเป็นหนึ่งในวิธีการสร้างความมั่นคงทางการเงินที่ดีที่สุด และสามารถใช้เป็นหลักประกันทางการเงินสำหรับยามฉุกเฉิน และจำเป็นได้เป็นอย่างดีทั้งการออม เพื่อใช้จ่ายในช่วงหลังการเกษียณ การออมเพื่อการซื้อบ้าน และการออมเพื่อการศึกษาบุตร อีกทั้งส่วนหนึ่งนำเงินไปลงทุนกับพันธบัตรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ หรือหุ้นกู้เอกชน ล้วนแต่เป็นการออมเงินและยังสร้างผลกำไรได้อีกด้วย ในส่วนการออมเงินต่อครั้งมากกว่า 15,001 บาท และมีความถี่ในการออมต่อปี 31-50 ครั้ง ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่มากพอสมควร ก็แสดงให้เห็นว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีรายได้จำนวนมากซึ่งได้มาจากการประกอบอาชีพอิสระหรือธุรกิจส่วนตัวนั่นเอง อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับทางธนาคารพาณิชย์มาเป็นอันดับหนึ่ง มากกว่าสถาบันทางการเงินอื่น ๆ ในการออมเงินเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (มุกดา โคหวกุล, 2558) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมมากที่สุดคือ มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ) มีการจัดสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนมากที่สุด คือ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน ออมตามที่เหลือ จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อเดือน คือ มากกว่า 5,000 บาท เหตุผลหลักในการออม คือ เพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีระยะเวลาการออมเงิน คือ 1-5 ปี และยังคงสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กรณ์ชรัตน์ ดวงใจสืบ (2555) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่จะนิยมออมเงินด้วยวิธีการฝากธนาคาร สถาบันการเงินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์วัตถุประสงค์ของการออมส่วนใหญ่นิยมออมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้เวลาเจ็บป่วยหรือชรา

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว แตกต่างกันไป มีพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่างก็มีความมุ่งหวังที่จะออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต เพื่อสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วยกันทั้งสิ้น ในขณะที่ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ทางด้านสถานภาพ มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด กับสมรสแล้ว มีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด และสมรสแล้ว จะให้ความสำคัญกับอนาคตของตนเองและครอบครัวเป็นสำคัญเกี่ยวกับการออมเงินเพื่อใช้ในอนาคต ในขณะที่ประชาชนที่มีสถานภาพหย่าร้างกันแล้ว มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั่นก็แสดงให้เห็นว่าประชาชนที่มีสถานภาพหย่าร้างกันแล้วจะมีเงินออม ที่น้อยลงแต่กลับมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าผ่อนรถ ผ่อนบ้าน ค่าเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น เนื่องจากการแบกรับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามลำพังด้วยตนเองทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรทิพย์ วงษ์วานิช (2554) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด ผลการศึกษาพบว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วน

ภูมิภาค จำกัด ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการกู้ยืมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนษพร นาคสีเหลือง (2557) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ผลการศึกษา พบว่า พนักงานธนาคารกรุงเทพที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อรูปแบบการออมประเภทสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2 จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคต ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ย โอกาสในการลงทุน จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน การโฆษณาและสิ่งจูงใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม เพื่อใช้จ่ายในอนาคต อาจเนื่องมาจากว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่าในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยในการออมยังมีน้อยเกินไปจึงเก็บเงินสดไว้กับตัวเองและยังไม่ตัดสินใจในการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเก็งกำไรในตอนนี้ ถึงแม้ว่าจะมีรับรู้การโฆษณาและสิ่งจูงใจก็ตามที ในขณะที่ปัจจัยด้านรายได้ และด้านค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสำคัญด้านรายได้ และด้านค่าใช้จ่ายเป็นหลักสำคัญในการดำเนินชีวิต โดยในภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำในขณะนี้ประชาชนก็จะมีการบริหารรายรับและรายจ่ายให้มีความรัดกุม และสมดุลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มุกดา โควาทกุล (2558) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ยกเว้น ด้านอายุ สถานภาพ และรายจ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมด้านสัดส่วนเงินออมและผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรทิพย์ วงษ์วานิช (2554) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด ผลการศึกษาพบว่า รายได้รวมต่อเดือนของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด มีความสัมพันธ์กับการสะสมเงินออมหุ้นกับสหกรณ์ รายได้รวมต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงิน และรายได้รวมต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการกู้ยืมเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์ และยิ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเงินเดือนหรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส และรายได้อื่น ๆ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการออมในรูปสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากข้อค้นพบที่ได้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้ในทางปฏิบัติ โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการออมของประชาชนเพื่อใช้จ่ายในอนาคตให้เพิ่มมากขึ้น โดยนำผลการศึกษาปัจจัยด้านอัตราดอกเบี้ย ด้านโอกาสในการลงทุน ด้านจำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต มาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เกิดการเรียนรู้และต่อยอดทางวิชาการต่อไป คือ

1. ด้านอัตราดอกเบี้ย ทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ควรมีโปรโมชั่นบ่อย ๆ เรื่องอัตราดอกเบี้ย เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ประชาชนหันกลับมาออมเงิน และนำเงินมาฝากหรือลงทุนกับทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ให้มากขึ้นด้วย

2. ด้านโอกาสในการลงทุน ทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ควรมีการเพิ่มสิทธิประโยชน์ที่ค่อนข้างสูง และควรมีการศึกษาและให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงในการลงทุน (Risk) อย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนในการตัดสินใจร่วมลงทุนของประชาชนได้อีกทางหนึ่ง

3. ด้านจำนวนสาขาของสถาบันการเงิน ทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ควรมีการเพิ่มสาขาให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้นจากเดิม อีกทั้งควรมีการปรับปรุง และพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะการสื่อสารของพนักงานให้มากขึ้นและพร้อมปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความสะดวกในการเข้าใช้ และเข้าถึงบริการการออมเงินและการลงทุนในด้านต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น

4. ด้านการโฆษณาและสิ่งจูงใจ ทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ควรมีการปรับใช้กลยุทธ์ทางการตลาดให้มีความหลากหลายมากขึ้น และเพิ่มช่องทางการโฆษณาให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากการประชาสัมพันธ์การออมของสถาบันการเงิน และการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมมีทุกพื้นที่ ควรจะมีการศึกษาวิจัยประชาชนในกลุ่มพื้นที่อื่น ๆ ด้วย ซึ่งผลการวิจัยที่ได้อาจมีความแตกต่างจากเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างครบถ้วนในการทำตลาดได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย

2. เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ การแข่งขันทางส่วนแบ่งเรื่องการออมของธนาคารต่าง ๆ มีการแข่งขันทางการตลาดค่อนข้างสูง มีลักษณะใกล้เคียงกัน ทำให้ธนาคาร หรือสถาบันการเงิน เข้ามาแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง ผู้เสนอจึงขอเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อให้เป็นแนวทางในการเพิ่มเป้าหมายทางการตลาดมากขึ้น

3. ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ซ้ำอีกเป็นระยะ ๆ และเพิ่มเติมเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการที่แท้จริง และพฤติกรรมออมเงินของประชาชนเป็นสำคัญจะนำมา ซึ่งการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และส่งเสริมพฤติกรรมการออมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

4. ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยครั้งต่อไป มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอการทำวิจัยเชิงคุณภาพ หรือควรใช้เทคนิคของเครื่องมือในการวิจัยอื่น ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรัณฐรัตน์ ดวงใจสีบ. (2555). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต. (2555). เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชารวี บุตรบำรุง. (2555). รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30-40 ปี ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เนษพร นาคสีเหลือง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญรุ่ง จันทร์นาค. 2554. การออม. [Online]. Available: <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm> [พฤศจิกายน, 2559 12].
- ประยงค์ คูศิริสิน. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรทิพย์ วงษ์วานิช. (2554). พฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, (1) 1.
- มุกดา ไควหกุล. (2558). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรม การออมของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วเรศ อุปปาดิก. (2544). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริอรุณ อนันตวิรุฬห์. (2550). พฤติกรรมการออมเพื่อการเตรียมเกษียณอายุของลูกจ้างสถานประกอบการเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การพัฒนามนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.